

Վահան Տերյան

Շիրակի դաշտերից

Աստղերն են ժպտում լուսեղեն նագով,
Խաղաղ դաշտերը մութն է համբուրում.
Ես կախարդված եմ միշտ նույն երագով,
Միշտ նույն ցնորքն է իմ սիրտը այրում:
Մոտեցած երկնից աստղերը պայծառ
Ժպտում են խաղաղ քո աչքերի պես.
Իմ լքված սրտի կարոտը անծայր
Ամեն ինչի մեջ որոնում է քեզ...

1905